№ 21. Wtorek 27. Stycznia 1863. Rok wydania 53.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

(Z urzędowej części „Krak. Ztg.“)

W skutek dobroczynnych usiłowań komitetu, który w mieście obwodowem Tarnowie zajął się urządzeniem loteryi fantowej celem wsparcia poszkodowanych przez wylew Wisły, pozyskano znaczną sumę 6310 zł. w. a. i tymczasowo złożono je w Tarnowskiej kasie oszczędności. Jego Excelencya p. Namiestnik hr. Mensdorf Pouilly w wykonaniu prawa dyspozycyi przyznanego mu przez komitet, uznał za stosowne odpowiednio do życzenia poszkodowanych, przy innej sposobności wynurzonego postanowić, aby dochód z tej loteryi, równie jak z składek, obrócony został na budowle celem zabezpieczenia brzegów, a w piśmie wystosowanem do ks. biskupa Tarnowskiego, jako prezydującego w komitecie, wyraził dla członków tegoż podziękowanie i szczególne uznanie skutecznych usiłowań.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Ustawa druku z 17. grudnia 1862.

(Ciąg dalszy.)

§. 5. Jeżeli w tej ustawie nałożone jest na drukarza zobowiązanie lub odpowiedzialność, rozumie się pod tem właściciela drukarni, albo jeźli tenże ustanowił do jej zarządu dozwolonego od władzy zawiadowcę, rozumie się tego zawiadowcę.

Jeźli istnieje taki zawiadowca, mają być nakładane kary pieniężne i więzienia na niego, pierwsze jednakże z odpowiedzialnością właściciela przedsiębiorstwa przemysłowego. Jeźliby podług ustawy miało nastąpić odjęcie koncesyi przemysłowej, stać się to może wtedy tylko, jeźli przestępstwo popełnione zostało z wiedzą właściciela przedsiębiorstwa przemysłowego i tenże był w stanie zapobiedz temu przestępstwu. Jeźli zaś wina tego spada na zawiadowcę, natenczas ma być orzeczone usunięcie jego od zarządu przedsiębiorstwa.

Przytoczone tu postanowienia stosują się także do zobowiązań i odpowiedzialności, jakie w tej ustawie nałożone są na nakładcę.

§. 6. Pod rozszerzaniem można w duchu tej ustawy rozumieć tylko rozsełanie, przedaż lub rozdawanie pism drukowanych, tudzież rozlepianie, wywieszanie i rozkładanie na miejscach publicznych, czytelniach, bibliotekach do wypożyczania i t. p.

§. 7. Jako peryodyczne pismo drukowane ma być uważane to pismo, które wychodzi przynajmniej raz na miesiąc, chociaż w nierównych przeciągach czasu.

Nie wchodzą jednak w to dzieła wychodzące zeszytami, które mają stanowić zamkniętą całość.

Jako część należąca do dziennika, lub zeszytu, ma być uważany każdy dodatek, który równocześnie z niemi wydany został i nie sprzedaje się osobno w drodze prenumeracyjnej.

Natomiast co do wszystkich dzienników, które z treści swej przedstawiają się jako samoistne peryodyczne pisma drukowane i sprzedawane bywają osobno w drodze prenumeraty, muszą być także wtedy dopełniane osobno warunki, przepisane prawnie względem wydawania peryodycznych pism drukowanych, jeźli wychodzą w formie dodatków przy innych peryodycznych pismach drukowanych, lub pod tym samym tytułem, co one.

§. 8. Postanowienia niniejszej ustawy będą o tyle tylko zastosowane do karygodnych czynów, popełnionych przed terminem jej prawomocności, jeżeliby winowajca podług dotychczasowych ustaw podlegał surowszemu postępowaniu.

Rozdział drugi.

Postanowienia do utrzymania porządku w sprawach prasowych.

Na każdym piśmie drukowanem musi być podane oprócz miejsca druku nazwisko (firma) drukarza i nakładcy, a przy peryodycznych pismach drukowanych zamiast ostatniego, nazwisko wydawcy.

Od tego obowiązku zachodzi uwolnienie tylko co do takich płodów prasy, które służyć mają tylko do potrzeb przedsiębiorstwa przemysłowego i handlu, albo też życia domowego i społeczeńskiego; jak n. p. formularze, wykazy cen, karty wizytowe i t. d.

Każdy dziennik (numer) albo zeszyt peryodycznego pisma drukowanego ma zawierać oprócz tego także nazwisko przynajmniej jednego odpowiedzialnego redaktora.

Zaniedbanie ustanowionych w tym paragrafie przepisów ma być karane co do drukarza jako przekroczenie grzywną od 20 do 200 zł., zaś umyślne fałszywe podanie co do każdego winowajcy jako przestępstwo wspomnioną grzywną, a oprócz tego aresztem od jednego tygodnia do jednego miesiąca. (C. d. n.)

Wiedeń, 25. stycznia. Dnia 23. b. m. wyszedł w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został rozesłany IV. zeszyt Dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 6. Ustawa prasowa z 17. grudnia 1862, ważna dla Królestw Czech, Galicyi i Lodomeryi z księstwami Oświęcim i Zator, i Wielkiem księstwem Krakowskiem, dla Królestwa Lombardo-weneckiego i Królestwa Dalmacyi, Arcyksięstwa Austryackiego, powyżej i poniżej Anizy, dla księstw Szląska, Styryi, Karyntyi, Krainy, Salzburga, i Bukowiny, dla markgrabstwa Morawii, uksiążęconego hrabstwa Tyrolu, Vorarlberga, uksiążęconego hrabstwa Gorycyi i Gradyski, margrabstwa Istryi i miasta Tryestu z obwodem.

Nr. 7. Ustawa z 17. grudnia 1862, ważna dla Królestw Czech, Galicyi i Lodomeryi z księstwami Oświecimskiem i Zatorskiem i Wielkiem księstwem Krakowskiem, dla Królestwa Lombardo-weneckiego i Królestwa Dalmacyi, dla Arcyksięstwa Austryackiego powyżej i poniżej Anizy, dla księstw Szląska, Styryi, Karyntyi, Krainy, Salzburga i Bukowiny, dla margrabstwa Morawii, uksiążęconego hrabstwa Tyrolu, Vorarlberga, uksiążęconego hrabstwa Gorycyi i Gradyski, margrabstwa Istryi i miasta Tryestu z obwodem względem postępowania karnego w sprawach prasowych.

Nr. 8. Ustawa z 17. grudnia 1862, ważna dla Królestw Czech, Galicyi i Lodomeryi z księstwem Oświęcim i Zator, i Wielkiem księstem Krakowskiem, dla Królestwa Lombardo-weneckiego i Królestwa Dalmacyi, dla księstwa Austryackiego powyżej i poniżej Anizy, dla księstw Szląska, Styryi, Karyntyi, Krainy, Salzburga i Bukowiny, margrabstwa Morawii, uksiążęconego hrabstwa Tyrolu, Vorarlbergu, uksiążęconego hrabstwa Gorycyi i Gradyski, margrabstwa Istryi i miasta Tryestu z obwodem względem kilku uzupełnień w powszechnej i wojskowej ustawie karnej.

Część nieurzędowa.

I.

Lwów, 25. stycznia. Prawie jednocześnie z projektem do prawa o organizacyi gmin wiejskich i miejskich sejmowi krajowemu złożonym, rozdano między członków rady miejskiej projekt statutu dla miasta Lwowa, przez sekcyę tejże rady wypracowany. W części I. traktuje on o obrębie miasta, jego mieszkańcach i stosunkach ich do gminy, zachowując zaś główne oznaczenie prawa zasadniczego z d. 5. marca 1860 r. w radzie państwa zapadłego, tem tylko różni się od projektu rządowego sejmowi złożonego, iż członków należących do gminy dzieli na obywateli, którzy prawo obywatelstwa miejskiego otrzymali, a do których należy uczestnictwo w fundacyach i urządzeniach dla obywateli miejskich przeznaczonych, i na należnych do gminy, którym prawo to nie przysługuje. Kiedy zaś projekt rządowy opiewa, iż taksa za przyjęcie do gminy i uzyskania w niej prawa obywatelstwa 20 zł. w. a. przenosić nie może, projekt sekcyi rady miejskiej osobną taksę na uzyskanie należności do gminy a osobną na udzielenie prawa obywatelstwa stanowi, i oznaczenie wysokości taks tych radzie miejskiej zostawia. Mówiąc w części II. o zakresie działania gminy, dzieli takowy według oznaczeń prawa z d. 5. marca na samoistny i poruczony. licząc zaś do pierwszego atrybucye w projekcie rządowym gminie przyznane, stanowi w końcu, iż językiem urzędowym gminy jest język polski. Przechodząc w części III. do reprezentacyi gminy i jej urzędów, stanowi, iż rada miejska zastępująca gminę we wszystkich jej sprawach i zawiadująca niemi, składać się ma ze stu członków a mianowicie 85 chrześcian i 15 żydów. Stosunek ten wywołał uwagi kilku członków rady miejskiej, którzy byli tego zdania, iż nie wypada stanowić stosunku liczebnego między członkami rady chrześciańskiemi a żydowskiemi, gdyż takowe postanowienie prawnie usprawiedliwić się nie da. Projekt rządowy nie oznacza z góry członków wydziału miejskiego, lecz stosuje go do liczby wyborców w gminie, nie uwzględniając wcale różnicy religii. Nadto projekt rządowy stanowi, iż oprócz członków rady gminnej wybrani być mają ich zastępcy, projekt zaś sekcyi rady miejskiej o zastępstwach wcale nie wspomina. Prawo głosowania przyznaje prefekt sekcyi rady miejskiej tylko obywatelom i należącym do gminy, przypuszczając do niego uczęstników gminy w tym tylko przypadku, jeżeli z własnego majątku lub dochodu przynajmniej 250 złr. bez dodatków rocznego podatku opłacają. Na należących do gminy, krom właścicieli realności i gruntów, którym prawo głosowania przysługuje, bez względu na wysokość opłacanego podatku, ustanawia census wyborczy 8zł. co do podatku zarobkowego, a 12 złr. co do innych podatków bez dodatków, przyznając zarazem prawo głosowania urzędnikom, duchowieństwu wszystkich prawnie uznanych wyznań chrześciańskich, tudzież rabinom i predykantom gminy żydowskiej, oraz adwokatom, notaryuszom i doktorom wszystkich fakultetów, profesorom i nauczycielom szkół i zakładów naukowych. Projekt rządowy przyznaje prawo głosowania bez różnicy tak obywatelom i należącym do gminy jak i jej uczęstnikom, którzy jakikolwiek podatek opłacają; nie stano-

wiące zaś żadnego censusu wyborczego, dzieli wyborców na dwa lub trzy ciała osobne, zaliczając do pierwszego lub do dwóch pierwszych tych, co większe podatki opłacają, przyznaje zaś każdemu ciału wyborczemu prawo do wybrania równej ilości członków reprezentacyi gminy. Prócz tego projekt rządowy przyznaje prawo głosowania duchowieństwu wyznań chrześciańskich i rabinom żydowskim, urzędnikom, doktorom wszystkich fakultetów, przełożonym i wyższym nauczycielom szkół ludowych, tudzież dyrektorom, profesorom i nauczycielom wyższych zakładów naukowych w gminie znajdujących się, nadto oficerom i urzędnikom wojskowym w randze oficerskiej, jeżeli przeszli na stan zupełnego spoczynku, i wojskowym niższych stopni tak w służbie będącym, jakoteż i pensyonowanym, oraz urzędnikom wojskowym bądź w służbie zostającym, bądź pensyonowanym, o ile nie należą do składu pewnego korpusu wojskowego. Te zaś kategorye wyborców, do stanu wojskowego należących, projekt sekcyi rady miejskiej zupełnie pomija, a projekt rządowy zalicza ją wraz z kategoryą prawo głosowania z tytułu wykształcenia lub powołania mającą, do pierwszego ciała wyborczego w gminie. Obieralność przyznaje tak projekt sekcyi rady miejskiej jak i projekt rządowy wszystkim członkom gminy, prawo wyborcze majacym, z tą tylko różnicą, iż pierwszy wiek obieralnych do lat 30, drugi zaś do lat 24 oznacza. Postępowanie przy wyborach inne być musi w projekcie sekcyi rady miejskiej, a inne w projekcie rządowym, już z tego powodu, że ostatni dzieli wyborców na osobne ciała, z których każde osobno członków rady gminnej wybiera. Nadto projekt sekcyi rady miejskiej przyznaje radzie miejskiej ostateczną decyzyą we wszelkich reklamacyach z powodu opuszczenia w spisie wyborców, zaś według projektu rządowego co do reklamacyi takowych, władza polityczna powiatowa ostatecznie rozstrzyga.

Monarchia Austryacka.

Brody, 22. stycznia. *(Z rady gminnej.)*

Nim wybory do uzupełnienia rady gminnej w naszem mieście przedsięwzięte zostały, reprezentacya gminna istniała tylko z nazwiska, posiedzenia odbywały się bardzo rzadko i krótko, interesa miejskie były zaniedbane, najnaglejszych potrzeb nie zaspakajano, ponieważ właśnie dawny wydział z niechęcią i oporem przystępywał do spraw, wybór stał się potrzebnym, chociaż reorganizacya stosunków gminnych na drodze konstytucyjnej była już zapowiedziana. Nowo przybyli, natchnęli korporacyę nowem życiem, i pokazała się gorliwość, jakiej od wielu lat z upragnieniem oczekiwano. Potworzono sekcye, czego dawniej nie było, i poruczono im kilka gałęzi administracyi, a nadto osobnemu komitetowi poruczono wypracowanie statutu gminnego. Inne sekcye zajmują się stosunkami zdrowia, zakładami miejskiemi, budowlami, oświetleniem i czyszczeniem ulic i t. d. Pozostaje jeszcze do życzenia, aby zaprowadzono jak największą jawność, tudzież, aby wszelkie potrzeby gminy, jak np. opał, rekwizyta piśmienne, budowle lub ekwipowanie załatwione były w drodze ofert przez żądających najmniej. To uprościłoby liwerunek, i uczyniło go o wiele tańszym, jak w drodze akordu.

Wiedeń, 25. stycznia. *(Nowiny dworu. — Odrzucenie projektu zgromadzenia delegatów.)*

Ich Moście Cesarz i Cesarzowa odprawili przedwczoraj przejażdżkę do Prateru, a w alei głównej dosiedli koni. Najjaśniejsza Pani wygląda zdrowo, i nieokazuje najmniejszego śladu choroby. Licznie zebrana publiczność witała Ich Cesarskie Moście z zapałem.

Królowa Marya Neapolitańska ma temi dniami przybyć do Wenecyi, dokąd najej spotkanie ma przybyć z Rzymu król. W Wenecyi król i królowa zabawią pewien czas, a jak *S. C.* donosi, Jej Mość Cesarzowa, ma także przybyć tam na dni kilka.

Odrzucenie projektu zaprowadzenia delegatów obok sejmu związkowego w Frankfurcie nad Menem spowodowało *Jeneralna koresp. Austryacka* do następujących uwag: Jeżeli wotum pruskie w ten sposób tłumaczone być może, iż Prusy szczerze oświadczają się za spreżystą władzą wykonawczą związkową z rozległemi atrybucyami i za zaprowadzeniem reprezentacyi ludu niemieckiego na zasadzie bezpośrednich wyborów ludowych, te rządy, które się zgodziły na wniosek z dnia 14. sierpnia z. r. nie mają zaiste powodu do żałowania, iż w mniejszości pozostały, bo inicyatywa ich otrzymała najpomyślniejszy rezultat. To co Prusy dziś przyznają, to stanowi właśnie treść owych kwestyj organicznych, które sobie zastrzegli uczestniczy wniosku z dnia 14. sierpnia, mogli się bowiem obawiać, iż objęcie ich wnioskiem dwóch kwestyj powyższych, pomnoży trudności przeprowadzenia wniosku w sejmie związkowym. Mianowicie zaś rząd cesarski może się na to odwołać, iż z tego jedynie powodu ograniczył się na wniosku z d. 14. sierpnia i wyraźne zastrzeżenie pod tym względem sformułował, iż miał nadzieję, że projekt, na który się ośm rządów zgodziło, jako pierwszy krok na drodze reform przyjęty zostanie. Oświadczenia czysto negatywne Prus i Badenu nadwątlały zaiste te nadzieje, teraz zaś rząd badeński wystąpił z projektem wyraźnie sformułowanym, teraz zaś Prusy dalej jeszcze idąc jak rząd badeński, zgodzić się miały na pierwiastkowe zamiary Austryi i ośmiu rządów niemieckich. Powód dla którego wstrzymano się z proponowaniem owych dwóch środków organicznych — władzy centralnej związku i reprezentacyi ludu — byłby teraz zupełnie usunięty, tak długo oczekiwana powszechna zgoda między rządem, co do reformy związku niemieckiego, do której w ostatnich czasach żadnego niebyło widoku, byłaby naraz uzyskana. Austrya celu tego nigdy z oczu nie spuściła; projekt zgromadzenia delegatów był dla niej tylko drogą ku temu celowi; faktem jest niezaprzeczonym, że Austrya przy każdej sposobności oświadczała gotowość do wejścia w negocyacye pod względem powyższych dwóch kwestyj organicznych. Zdaje się, iż i przy obecnem głosowaniu w Ffankfurcie powtórzyć to oświadczenie nie zaniechała. Jeżeli zaś Austrya oświadczyła się za reprezentacyą przez delegowanych, a Prusy za wyborami bezpośredniemi i hr. Bernstorf w nocie swej z d. 21. grudnia 1861 r. za takowemi obstawał, to jednak różnica podobna mniemań łatwo pogodziłby się dała.

Niemcy.

Berlin, 22. stycznia. Projekt do adresu trzech liberalnych frakcyj izby deputowanych, o którym onegdaj w rubryce najświeższej poczty wspominaliśmy, brzmi dosłownie jak następuje:

„Izba deputowanych zebrała się na głos Króla, przejęta niezachwianą wiernością dla tronu, i staraniem o zachowanie ustawy zasadniczej. Posiedzenie zamknięte zostało przed konstytucyjnem uchwaleniem budżetu na rok 1862. Budżet na rok 1863, został przez rząd cofnięty, a wezwanie izby deputowanych o wczesne jego złożenie, żadnego skutku nie odniosło. Od tego czasu ministrowie przez Króla powołani prowadzili administracye bez budżetu przez izby uchwalonego, wbrew konstytucyi, a nawet pomimo wyraźnego oświadczenia izby deputowanych, robili wydatki przez izbę deputowanych odrzucone. Najwyższe prawo reprezentacyi ludu, prawo przyzwalania na podatki, tym sposobem nadwerężone zostało. Kraj widząc na sztych wystawiony dotychczasowy rozwój państwa na drodze konstytucyjnej, stanął po stronie izby deputowanych. Drobna tylko mniejszość oparta o ministrów, nie wahała się nieść do stóp tronu grube potwarze na izbę deputowanych i nie wahała się zamącić pojęcia o jawnych prawach konstytucyjnych. Powstało zarazem nadużycie władzy rządowej. Prześladowano urzędników wiernych konstytucyi, prześladowano prasę drukarskę, usiłowano przeszkodzić na drodze rozkazów wojennych konstytucyjnemu wykonywaniu praw landwerzystów.

Wasza Królewska Mość nie dawno oświadczyć raczył, iż nikt o tem wątpić nie może, że Król zachowa i obroni konstytucyę. Nikt o tem nie wątpi. Lecz pozwól Najjaśniejszy Panie otwarcie wypowiedzieć, iż konstytucya dziś przez ministrów zgwałconą została; artykuł 99. przestał być prawdą i nastąpił ciężki przypadek rządu bez budżetu, sesya rozpoczęła się bez widoku do przywrócenia porządnego zarządu skarbu, bez widoku do urządzenia wojska na podstawie prawnej. Konflikt zagraża znaczeniu Prus na zewnątrz. Prusy wtenczas dopiero odzyskają wpływ w Niemczech, jak porządek konstytucyjny w nich przywrócony zostanie. Izba deputowanych ma nadzieję, iż Król w mądrości swej odróżni uczciwy głos deputowanych od rady tych, co stronnicze zamiary imieniem Króla pokrywają. Położenie izby deputowanych kładzie na nią wyraźny obowiązek do uroczystego oświadczenia, iż pokój wewnątrz a siła na zewnątrz jedynie na drodze powrotu do ustawy zasadniczej odzyskane być mogą.“

Do *Czasu* krakowskiego piszą z Poznania, iż komitet obchód tysiącletniej rocznicy wyniesienie Piasta na tron polski urządzający, rząd pruski o zamiarze swym zawiadomił z tym dodatkiem, iż arcybiskup poznański oświadczył chęć udzielenia tej uroczystości kościelnego błogosławieństwa. P. Bonin, były naczelnik prezes W. Księstwa Poznańskiego, zapytał się arcybiskupa, czyli istotnie zamierza uczestniczyć z duchowieństwem tym obchodzie. Jako powód do swego zapytania p. Bonin dodał, iż od odpowiedzi arcybiskupiej zależeć będą środki, jakie rząd przedsięweźmie. Mówią, iż Arcybiskup w odpowiedzi swej oświadczył się za obchodem jako na pamiątkę ważnego w dziejach momentu, w którym światło ewangelii do kraju zaprowadzone zostało, a zarazem dynastya Piastów na tronie osiadła.

Proces uczniów gimnazyalnych w Poznańskiem, wielce zatrudnia sądy. Blisko 400 młodych ludzi obwinieni są o tajne związki. Zanosi się więc na nowy olbrzymi proces.

Gazeta krzyżowa zapewnia, że gabinet Petersburski protestuje przeciwko kandydaturze księcia Ernesta Koburskiego na tron grecki. Książę ten jako wuj księcia Alfreda, bliższym jest krewnym domu panującego angielskiego, jak książę Leuchtenberg rosyjskiego.

Turcya.

Stambul, 20. stycznia. *(Hat sułtański.)*

Sułtan Abdul Azis wydał do nowo mianowanego Wezyra Hat, w którym oświadczywszy na wstępie, iż różne są przyczyny, na których spoczywa potęga i szczęście państwa ottomańskiego, jako pierwszą z tych przyczyn wymienia równą opiekę, sprawiedliwość i bezpieczeństwo, również jak poddanie ich pod mądre rozporządzenie i prawa. Następnie ciągły rozwój rolnictwa i handlu, drugą jest przyczyną podstawy pomyślności ludu. Idzie potem porządne wyekwipowanie wojska lądowego i morskiego, bo wszystkie państwa szukają w tem obrony swej i potęgi. Dalej mówi o równowadze wydatków z dochodami i potrzebie pewnej stałości w zarządzie finansów. Kończy zaś oświadczeniem, iż Sułtan zamierza utrzymać równowagę, sam pracować chce z ministrami około spraw publicznych, i dochody używać chce na opędzenie istotnych potrzeb. Sułtan ma głównie na myśli bezpieczeństwo i spokój wszystkich poddanych, i żąda, ażeby go wezyr i inni dygnitarze w zamiarach tych wspierali.

Afryka.

Kairo, 20. stycznia. *(Przemowa wicekróla Egiptu.)* Depesza na Paryż donosi, że dn. 19go wicekról przyjmował ciało konzularne; konzulowie składali mu gratulacye, i pochlebnie wyrażali się o jego rejencyi podczas nieobecności Saida Baszy. Pomimo trudności stanowiska, wicekról pozyskał naówczas sympatyę ludu i głęboki szacunek kolonij cudzoziemskich. To daje nejlepszą rękojmię przyszłości Egiptu, która obchodzi tak mieszkańców kraju jak i inne narodowości. Wicekról dziękował i rzekł: Znam dokładnie moje zadanie, które pod opieką mego dostojnego monarchy mam nadzieję spełnić. Postanowiłem silnie, krajowi poświęcić się z całą energia. Zasada dobrej administracyi jest porządek finansów. Utworzę nową listę cywilną, której nigdy nie przekroczę. Ten środek podniesie rozwój rolnictwa, i zniszczy zgubny system robocizny, który przeszkadza krajowi dojść do zupełnego rozwoju. Wolność handlu znajdzie także uwzględnienie, podobnież stan oświaty, podstawa wszelkiego postępu i dobre sadownictwo, co ustali stosunki nasze z Europą. Liczy na wsparcie konzulów.

Beaubal zabrawszy głos oświadczył, że rząd francuski zalecał zawsze, aby system robocizny przy budowie kanału Suez nie był stosowany. Wicekról odpowiedział, że nigdy nie sadził, aby Francya broniła takiego systemu, a to co mówił, nie odnosiło się do kanału Suez. Mowa wicekróla wzniecila wielkie zdziwienie.

Kronika.

Dziewiąta lista składek z wykupna kart uwalniających od powinszowań Nowego Roku 1863.

Jellinek 14 c., Lanikiewicz 1 zł., Kazimierz Lewicki 1 zł., Abraham Isaak Menkes 50 c., Nisson Margosches 50 c., Fryderyk Kerka 1 zł., J. Wagenhuber 1 zł., Smidowicz 70 c., Hilary Szwedzicki 1 zł., Hubert Freyberger 50 c., Adolf Pressen 50 c., Józef Gugenmos 1 zł., Michał Gnoiński 2 zł., Stanisław Sobieski 1 zł, Henryk Spalke 1 zł., Ferdynand Albricht 1 zł., Sękowski Alexander 3 zł, Henryk Milewski 2 zł., Kutschera 1 zł., Boroński 1 zł., Wilhelm Hofmann 1 zł., Józefa Eesedy 1 zł, składki wszystkich branży wojskowych przez c. k. jeneralną komendę zebrane 78 zł. 10 c., Weich 50 c. Ignacy Lilien 50 c., J. R. 3 zł., N. N. 1 zł., G. C. 2 zł., T. Z. 2 zł., A. K. 1 zł., Dr. Noskiewicz 1 zł., Sty. Floryan 2 zł., Stanisław Wolański 1 zł., Izydor E. Zwergell 1 zł., Dr. H. 1 zł., Tytus Lewakowski 2 zł., Bazyli Ustyanowicz 2 zł, Józef Zawacki 1 zł., Wiktor Müller 1 zł., K. Krynicki 1 zł., Klimesch 1 zł., Wagner 1 zł., N. N. 1 zł., Jan Legade 1 zł., Antoni Sieber 5 zł., Karol Bertlef 2 zł., J. L. Singer et Comp. 2 zł., A. Hilgartner 50 c., Dr. Landesberger 2 zł., Jan Pietrosch 30 c., Antoni Reiss 1 zł., Hüller 10 c., Jan Götz 1 zł., Jan Schmidt 1 zł., Julia Kleeberg 1 zł., Marya Lorsch 20 c., Marcin Wałaszkiewicz 40 c., Brzowska 30 c., Marya Fittinger 20 c., Aniela M. 30 c., Gustaw 30 c., Maryanna P. 10 c., Dr. B. L. 50 c., Waleryan Laskowski 1 zł., Henryka Sailler 1 zł., Józef N. 20 c., Czemeryńska Anna 1 zł., Jan Zeh 30 c., spadkobiercy Dra Frank 50 c., Piotr Madejski 1 zł., N. N. 20 c., Alexandra Śliwińska 1 zł., E. Winiarz 1 zł., Pawulski 50 c., N. N. 50 c., Barącz 50 c., Leon Dąbrowski 40 c., Samuel Igel 12 c, J. Radomska 10 c., Jan Schilling 20 c., Józef Kamiński 1 zł., A. Mańkowski 1 zł, Henryka z hrabiów Zabielskich Olszewska 5 zł. Karol Werner 12 zł., Baranowski Jan 30 c., Propstmayer N. 20 c., J. Lipiński 20 c., Pohlberg 1 zł., Haschka 50 c., Jonas 1 zł., J. A. Reichel 50 c., T Schneider 30 c., Gustaw Christian 50 c., J. Głowacki 50 c., Leander ks. Poniński 2 zł. 50 c., F. et K. Ehrbar 1 zł., Dr. Kuczyński 1 zł., F. Fiala 2 zł., J. Niemirowska 1 zł., Kajetan Jaśkiewicz 1 zł., Jan Justian 1 zł., kasyno narodowe gmachu teatralnego 3 zł., Wilhelm Schmidts 1 zł., E. N. 10 c., Paparówna 10 c., Michalina Höflich 10 c., Teresa Kukulińska 10 c. Kobyliński Józef 50 c., Stanisław Trawka 20 c., Jan Daszkiewicz 20 c., Rucker 1 zł., Rosner 1 zł., Tedorowska 1 zł., P. M. 30 c., Faust 1 zł., J. Reben 30 c. Kreczmayer 20 c., razem 199 zł. 26 c., do tego 8ma lista 606 zł. 72 c., suma 805 zł. 98 c. w. a.

(Stan zarazy na bydło w lwowskim okręgu administracyjnym.) Według sprawozdań otrzymanych do 15go b. m. zaraza na bydło wybuchła w dwóch miejscach, to jest w Białej, w obwodzie Czortkowskim, i w Ihrowicach, w obwodzie Tarnopolskim; wygasła zaś w 9 miejscach, jako to: w Żyrawkowie, w obwodzie Stryjskim, w Milowcach, Burdiakowcach, Koszyłowcach, Tarnówce i Czortkowie, w obwodzie Czortkowskim, w Woronowie, w obwodzie Kołomyjskim, Faszczowce i Koszlakach, w obwodzie Tarnopolskim.

Obecnie jest dotkniętych zarazą 8 miejsc, jako to: 3 w obwodzie Czortkowskim a po 1 w obwodzie Kołomyjskim, Tarnopolskim, Stanisławowskim i Lwowskim; chore jednak bydło znajduje się tylko w 4 miejscach, jako to: w Białej, Ihrowicach, Podhorodyszczach i Hryniowcach. Przez cały czas trwania zarazy, to jest nie spełna od lat dwu, nawiedziła zaraza 214 miejsc a 1302 obór; na 107.502 sztuk bydła dotknęła 7024 sztuk, z których wyzdrowiało 2063, padło 4581, dano na rzeź chorych 367, a pozostało w kuracyi 13 sztuk. Oprócz tego dano na rzeź 351 sztuk podejrzanych o zarazę.

(Pożar.) Dnia 20go b. m. o godzinie wpół do dziewiątej wieczorem wybuchł pożar w miasteczku Wielkie Mosty, w obwodzie Żółkiewskim, z przyczyny dotąd niewiadomej. Z przyczyny gwałtownego wichru rozszerzył się ogień szybko, i zgorzała cała północna i zachodnia strona rynku, razem 21 domów, tudzież na przedmieściu Sokalskim 25 domostw z wszystkiemi budynkami gospodarskiemi. Przytem stracił także życie Dawid Schuster, chłopiec dziesięcioletni. Strata cała ma wynosić do 100.000 zł.

C. k. prezydyum namiestnictwa chcąc jak najspieszniej przyjść w pomoc nieszczęśliwym pogorzelcom, zezwoliło na urządzenie dobrowolnej składki we wschodnich obwodach kraju, i zaleciło zarazem konsystorzom obydwu obrządków, ażeby przez podwładne duchowieństwo wspierało w tym względzie władze polityczne. Wpływające ofiary pieniężne mają być odsyłane wprost do naczelnika powiatu w Wielkich Mostach, który przy pomocy utworzonego komitetu z mieszkańców miejscowych zajmie się rozdaniem ich pomiędzy pogorzelców.

Ostatnie wiadomości.

La France zamieściła memorandum rządu papieskiego do Cesarza w przedmiocie reform, które Ojciec św. zaprowadzić zamyśla. Reformy te odnoszą się do zastosowania prawa z roku 1850 do najbliższych wyborów radzców municypalnych, do pomnożenia członków rady stanu i konzulty finansowej, z przyznaniem tejże ostatniej głosu doradczego. Lecz — zadaje sobie pytanie ten dokument, — czyliż komisya przy zmniejszeniu państwa i przy wyczerpanym skarbie będzie w stanie zajęcia się zbadaniem popraw w administracyi zaprowadzić się mających? Osobna komisya zebrać ma w jeden kodex wszystkie prawa obowiązujące. Przytem zaprowadzone być mają różne ulepszenia. Pomimo wyczerpania skarbu, rząd papieski zajmuje się robotami publicznemi, i zaprowadzić ma reformy w zarządzie poczt.

Perseveranza zapewnia, że piemoncko-francuski traktat handlowy napotyka w izbie na wiele przeszkód. Całe stronnictwo Ratazzego składające się z 70 członków, chce wystąpić przeciw niemu.

Z Sztokholmu pod d. 17. b. m. donoszą, że stan mieszczański i włościański uchwalił wyprawić do króla deputacyę z podziękowaniem za wniosek, względem reprezentacyi. D. 16. b. m. król. znajdował się na przedstawieniu w małym teatrze. Gdy wszedł publiczność, odśpiewała hymn narodowy.

Z Grecyi donoszą, że pewien podoficer z małym oddziałem obsadził wąwozy, prowadzące z Koryntu do Argos, napada na podróżnych i ich rabuje. W Tebach, Liwadyi i innych okolicach rozbójnicy grasują także. Rząd, aby temu zapobiedz, wysłał na prowincye 12000 karabinów i 215 podoficerów celem uorganizowania gwardyi narodowej. Regularna wypłata pensyi urzędnikom cywilnym, tudzież żołdu wojskowego, będzie prawdopodobnie wstrzymana. Oficerowie, który nie chcieli złamać przysięgi, i inni wojskowi nieżyczliwi rządowi, wyszli na tem najgorzej, albowiem wysłano ich na odległe wyspy, gdzie cierpią największy niedostatek.

Najświeższa poczta.

Drezdner Journal podaje następujące telegramy:

Berlin, 25. stycznia o godz. 1/2 12 w południe. Dotąd nie mamy żadnych dalszych wiadomości z Warszawy. Telegram z Warszawy na Eydkuhnen został dziś naprawiony.

Tenże dziennik podaje także telegram ze **Lwowa** z 25go stycznia. Wzburzenie umysłów w Królestwie Polskiem z przyczyny branki doszło do najwyższego stopnia. Powstanie wybuchło. Gwałty zdarzały się już często. Kolej żelazna i telegraf z Warszawy do Krakowa jest popsuta, podobnież telegraf do Żytomirza i Brześcia Litewskiego. Pod Skałatem schroniło się 800 popisowych na terytoryum austryackie, i przyjęto ich gościnnie.

Petersburg, 25. stycznia. Dzisiejszy *Journal de St. Petersburg* podaje następujące doniesienia: Według wiadomości z Warszawy, bandy 1000 ludzi liczące przeszły we czwartek Wisłę i udały się ku lasom Nasielska. Przy rekonesansach w lasach przyszło do żwawych utarczek pod Płockiem, Płońskiem, Radzyniem i Siedlcami.

W piątek bandy wzmocniły się na prawym brzegu Wisły; oddział wojska poszedł za niemi w pogoń.

W nocy 22. stycznia (we czwartek) powstańcy w Warszawie napadli wszędzie na wojsko oddzielnie ulokowane, zabijali pojedyńczych żołnierzy, i wpadali do domów. Ale oddziały rosyjskie połączyły się i odparły powstańców. Strata wojska wynosi 30 ludzi w poległych, między nimi 1 pułkownik, 90 rannych, między nimi 1 jenerał. Strata powstańców jest wielka. Zarządzono powszechną koncentracyę wojsk, całe Królestwo ogłoszono w stanie oblężenia.

W Wilnie w nocy z czwartku na piątek liczne bandy, które nadciągły z Królestwa Polskiego, napadły na oddział wojska w Surażu. Dowódca kompanii ustąpił do Zabłudowa, lękając się zamknięcia. Zresztą cała okolica jest spokojna.

Stronnictwo rewolucyjne w Warszawie przeznaczyło noc z czwartku na piątek na noc św. Bartłomieja. O północy w całej prowincyi jednocześnie nastąpił napad na oddziały wojsk stojące po miastach. Żołnierzy napadano w łóżkach i duszono. Insurgenci popalili wsie, których żołnierze czynnie bronili. Powstańców odparto wszędzie z wielką stratą. W całem Królestwie ogłoszono prawo wojenne.

Turyn, 24. stycznia. Księżna genueńska przybyła z rodziną do Neapolu. Bandy Croka, Ninki, Nanki i Carusy pobite zostały pod Motichio i schroniły się do lasów pod Castiglione.

Turyn, 25. stycznia. Wiceadmirał Dinegro mianowany został ministrem marynarki. Markiz Pepoli, minister handlu, udać się ma w poselstwie do Petersburga.

Paryż, 25. stycznia. *Patrie* donosi, iż poseł francuski Mercier odebrał polecenie proponowania gabinetowi Washingtońskiemu zjazd delegowanych obu stron walczących, dla zbadania środków do zaprzestania walki.

La France zapewnia, iż adres senatu do Cesarza zawierać będzie wdzięczne uznanie polityki cesarskiej, zwłaszcza w sprawie

rzymskiej, wyjawiając jasno ocenienie przez senat opieki, jaką rząd francuski papieżowi użycza, którego sprawa stoi pod gwarancyą honoru i obowiązku Francyi. *La France* zapewnia, iż ajenci dyplomatyczni francuzscy we Włoszech odebrali polecenie wdania się w sprawę uwięzienia księżny Barberini, która za paszportem francuskim podróżowała.

Lizbona, 24. stycznia. Wiadomość, jakoby markiz Loulé odstąpić miał prezydencyę rady ministrów marszałkowi Saldauha, jest mylna. Saldanha zostaje w Rzymie. Śmierć kapitana francuskiego Russel w Meksyku potwierdza się.

Sprostowanie depeszy z Królestwa Polskiego nastąpi w jutrzejszym numerze.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 26. stycznia.

Hotel Georga: PP. Załęski Jul, z Polski. — Oczosalski Stefan, z Husiatycz. — Stecki Ant., z Środopolec. — Kościelski Aug., z Poznania. — Kelerman Ant., z Przeworska. — Chojecki Maxym., z Winogroda. — Libelt Pantal., z Poznania.

Hotel europejski: Górski Sew., z Brodek. — Miączyński Józef., z Jaśniszcz. — Hr. Starzyński Aug., z Dąbrówki. — Jasiński Józ., z Zabłotowa.

Hotel angielski: Raczyński Alex., z Okopów. — Marszałkiewicz Maxym., z Kamieńca. — Neyman Alex., z Kijowa.

Hotel krakowski: Miliński Fran., z Halenkowa.

Do domu zajezdnego nr. 184²/₄: Roth Jędrz., z Malinówki.

Do domu zajezdnego nr. 179²/₄: Croisse Lud., z Koszelowa.

Do domu zajezdnego nr. 187²/₄: Dauksza Adam, z Niebeszczan:

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 26. stycznia.

PP. Poten Karol, do Olszanki. — Langie Karol, do Krakowa. — Br. Bronicki Wład., do Gorlic. — Wasilewski Ant., do Sienkowa. — Malisz Kaz., do Białego Kamienia. — Mrozowicki Jan, do Odessy. — Soroczyński Rom., do Choronowa. — Kęplicz Marc., do Artasowa. — Wilczyński Włodz., do Nowegosioła.

TEATR.

Dziś w teatrze Koncert pana J. F. Guniewicza na fortepianie.

Jutro teatr polski: **„Damy i Huzary"**, komedya w 3 aktach przez A. hr. Fredrę.

Dnia 4., 11. i 17. lutego dane będą 3 *reduty* w teatrze hr. Skarbka.

Spostrzeżenie meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 26. stycznia 1863.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	328.72	+ 1.7	88.8	zachodni	sł.	pochmurno
2. god. po poł.	329.85	+ 2.4	87.1	półn.-zach.	„	„
10. god. wiecz.	330.76	+ 1.2	81.1	zachodni	„	pogoda

W nocy śnieg 0‴.

Kurs lwowski.

Dnia 26. stycznia.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	49	5	56
Dukat cesarski	„ „	5	52	5	58
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	9	43	9	53
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	78	1	81
Talar pruski	„ „	1	72	1	74
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „		—	.	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	77	93	78	50
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	81	90	82	48
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	73	28	73	85
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	81	10	81	90
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	219	50	221	67

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 26 stycznia.

Metaliki po 5% za 100 zł. 75.—. Z pożyczki narod. po 5% za 100 zł. 81.20; po 4½% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.—. Obligacye indemnizacyjne Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Węgier —.—. Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye Banku naodowego sztuka 818.—; Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 225.—; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.—.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 40% za 100 zł. —.—.

Wexlowy. Za 100 zł. południowo-niemieckiej waluty —.—. —. Lipsk za 100 talarów —.—. London za 10 funtów szterl. 116.25. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 5.58, dukaty ces. pełnej wagi —.—. korony —.—, półkorony —.—. Srebro 114.75.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 24. stycznia.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.

A. Państwa.

	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	69.40	69.50
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	93.60	93.80
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	82.15	82.25
od kwiet. do paźd. po 5%	82.30	82.40
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	75.40	75.50
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	75.90	76.10
dtto. po 4½%	66.75	67.25
dtto. „ 4%	58.50	58.75
dtto. „ 3%	43.50	43.75
dtto. „ 2½%	37.50	38.50
dtto. „ 1%	15.—	15.25
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	145.75	146.25
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	142.—	142.50
Przez. do wyl. z r. 1854	92.25	92.75
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	92.75	92.85
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	94.20	94.30
Renty Como po 42 lir. aust.	17.—	17.50
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	72.—	73.—
„ 4½%	65.—	66.—
„ 4%	57.—	58.—
„ 3½%	50.50	51.—
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ 2½%	51.50	52.50
„ 2¼%	45.—	46.—
„ 2%	40.—	41.—
„ 1¾%	34.50	35.50
dtto. z procent. za granicą „ 5%	72.—	73.—
„ 4½%	65.—	66.—
„ 4%	57.—	58.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.	pien.	towar.
Niższej Austryi	88.—	89.—
Wyż. Aust. i Salcb.	84.—	85.—
Czech	86.—	86.50
Morawii	87.25	87.75
Szląska	87.—	87.50
Styryi	87.50	88.—
Tyrolu	89.—	90.—
Kar., Krainy i Wyb.	85.50	87.—
Węgier	75.20	75.50

Obl. ind. po 5proc. za 100 zł.	pien.	towar.
Banatu Tem.	73.75	74.25
Kroacyi i Slawonii	74.—	74.50
Galicyi	74.—	74.25
Siedmiogr. i Bukow.	72.75	73.75
Z klauzulą wylos. w r. 1867	70.50	71.50
Lomb. wen. poż. z r. 1859	92.—	92.50
Dług Tyrolu, Dług Salcburga, Dług Krainy po 5%	72.—	73.—
„ 4%	57.—	58.—
„ 3½%	50.50	51.—
„ 3%	44.—	45.—
„ 2½%	37.—	38.—
„ 2%	30.—	31.—
„ 1¾%	27.—	28.—

2. Stan oblig. domestykaln.

Po 3% za 100 zł.	22.—	24.—
„ 2½% „ 100 „	18.—	20.—
„ 2¼% „ 100 „	17.—	18.—
„ 2% „ 100 „	15.—	16.—
„ 1¾% „ 100 „	12.—	14.—

3. Akcye.

(Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	823.—	824.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	228.—	228.20
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	660.—	662.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1858.—	1860.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	234.—	234.50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	153.—	153.50
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	131.—	131.50
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	—.—
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł. (90%)	269.—	270.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	219.75	220.25
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	60.—	65.—
dtto II. emis. po 200 zł. m. k.	120.—	124.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	680.—	690.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	175.—	177.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	—.—	200.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	158.—	160.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	432.—	433.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	236.—	238.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	402.—	404.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. w. a.	385.—	390.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	255.—	260.—
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	169.75	170.25

4. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	104.25	104.50
10let. „ 1857 po 5%	100.—	100.50
przeznaczone do los. po 5%	90.—	90.25
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	85.70	85.90
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	76.75	77.25

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	96.25	96.50
detto detto w sreb. upr. za 100 zł. w. a.	96.50	97.—
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	91.50	91.75
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	130.—	130.50
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	122.50	123.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.75	91.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	88.50	89.—
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	82.—	83.—
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	91.—	92.—
Lloyda za 100 zł.	93.—	94.—
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	97.25	97.75
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	76.75	77.25
Grac. Köflach. kol. i Tow. gór. po 400 zł. w. a. (1000 fr.)	—.—	—.—

6. Losy.

(za sztukę)	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	133.—	133.20
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	98.50	99.—
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	121.50	122.—
„ „ po 50 zł. m. k.	51.—	52.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	36.—	36.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	95.—	96.—
Salma „ 40 „ „	37.50	38.—
Palfiego „ 40 „ „	38.75	39.—
Clarego „ 40 „ „	35.50	36.—
St. Genois „ 40 „ „	38.50	39.—
Windischgrätza 20 zł. „	20.75	21.25
Waldsteina 20 „	23.25	23.50
Keglevicha 10 „	16.75	17.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	97.50	97.60
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	97.75	97.75
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	86.60	86.75
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	115.50	115.60
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir. wł.	45.60	45.60
Marsylia za 100 fr.	—.—	—.—
Paryż za 100 fr.	45.80	45.85
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—

(31 dni po ukazaniu.)

Bukareszt za 100 piast. wol.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	5.56	5.57
dtto. pełnej wagi	5.56	5.57
Korona	15.80	15.85
20frankówka	9.26	9.27
Rosyjski imperyał	9.54	9.58
Talar związkowy	1.71	1.72
Srebro	114.—	114.25

Kurs korony w c. k. kasach 13 zł. 50 c

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński.**

Z c. k. galic. drukarni rządowej.